φόρος

φόρος, ο, ουσ. [<αρχ. φόρος <φέρω], ο φόρος·

- *βαρύς φόρος αίματος,* βίαιος θάνατος πολλών συνήθως ανθρώπων: «κάθε Σαββατοκύριακο πληρώνουμε βαρύ φόρο αίματος στην άσφαλτο || η Ελλάδα πλήρωσε βαρύ φόρο αίματος κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου»·

- *δεν πληρώνει φόρο (ενν. αυτός που μιλάει),* βλ. φρ. *μήπως φόρο πληρώνει(;)·*

- *μήπως φόρο πληρώνει; (ενν. αυτός που μιλάει),* λέγεται ειρωνικά για κάποιον που μιλάει συνεχώς επί παντός επιστητού ή που δεν παύει να λέει συνεχώς ανοησίες: «όταν ανοίγει το στόμα του μιλάει με τις ώρες. -Μήπως φόρο πληρώνει;»·

- *φόρος βλακείας,* λέγεται για οικονομική ή άλλη ζημιά που υφίσταται κάποιος από καθαρή απερισκεψία του: «επειδή είναι επιπόλαιος, δε σιγουρεύει καλά τη δουλειά που κάνει και κάθε τόσο πληρώνει φόρο βλακείας»·

- *φόρος τιμής,* η απόδοση τιμής σε κάποιον από την επίσημη πολιτεία για τη μεγάλη του προσφορά στην πατρίδα: «οι νεοέλληνες αποτίνουν πάντα φόρο τιμής σε όλους όσοι έπεσαν για την ελευθερία της πατρίδας μας».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας